GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA: BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE DI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 franci.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmond 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisori nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 209 — Joi, 24 Septemvre (6) Octomvre. — 1887.

Braşovŭ, 23 Septemvre 1887.

Dilele triste, prin carĭ amŭ trecutŭ în urma morţiĭ prea grabnicŭ întêmplate a veternnului Editorŭ alŭ fóiei nóstre, nu ni-au mai lăsatŭ timpŭ sĕ ne ocupămŭ mai cu de amĕruntulŭ de evenimentele din întru şi din afară, de aceea vomŭ trece adĭ în revistă cele mai însemnate din acese evenimente.

Prin deschiderea dietei ungurescĭ şi a parlamentului din Viena (Reichsrath) s'a pusŭ éraşĭ în mişcare mechanismulŭ parlamentarŭ dincóce şi dincolo de Laita.

Discursulŭ tronului, prin care a deschisŭ Maiestatea Sa în palatulŭ din Buda la 29 Septemvre dieta ungurésca, se ocupă îndată după întroducere de cestiunea cea gravă a regulării financelorŭ, anunţândŭ nouele proiecte de lege ce le va propune guvernulŭ pentru înmulţirea venitelorŭ statului şi esprimă speranţa, că la stabilirea cheltuielelorŭ se va procede cu cea mai strictă economiă, ba chiar cu „abnegaţiune de sine“, a cărei accentuare denotă evidentŭ situaţiunea gravă financiară de astădĭ.

Mai departe anunţă discursulŭ tronului unŭ şirŭ de proiecte pe têrêmulŭ justiţiei, administraţiei, comunicaţiunilorŭ şi economiei naţionale, vorbesce de înoirea pactului financiarŭ cu Croaţia şi a legei asupra armatei şi accentuéză în fine bunele relaţiunĭ cu tóte puterile, dér adauge că situaţiunea generală nu este de natură ca sĕ se scape din vedere necesitatea de a se continua cu întărirea puterii armate.

Mesagiulŭ vorbindŭ de viitorulŭ pactŭ financiarŭ cu Croaţia, care se termină cu finea anului 1889 şi trebuesce acum reînoitŭ, esprimă speranţa că şi de astă dată hotărîrile dietei ungare în privinţa acésta vorŭ fi conduse de spiritulŭ dreptăţiĭ şi alŭ echităţiĭ.

O manifestaţiune, ce a eşitŭ de curêndŭ din sinulŭ poporului croatŭ, ne face însĕ sĕ credemŭ, că cu tótă învingerea partideĭ maghiaróne dela putere la alegerile pentru dieta croată, ne mulţămirea între Croaţĭ este aşa de mare, încâtŭ reînoirea pactului ungaro-croatŭ va puté deveni cu timpulŭ fórte anevoiósă.

Faptulŭ petrecutŭ în Croaţia, care a produsŭ în cercurile guvernamentale ungurescĭ o „penibilă sensaţiune“, după cum mărturisescŭ chiar organele oficióse din Pesta, se resumă în următórele: Consiliulŭ comunalŭ alŭ oraşului Agramŭ, a decisŭ în şedinţa sa ultimă cu tóte voturile, afară de patru, sĕ facă o manifestaţiune în contra guvernului croatŭ şi a Banului Khuen-Hedervary, adresândŭ o representaţiune deosebită Maiestăţiĭ Sale, prin care sĕ céră dela Regele scutŭ pentru apĕrarea intereselorŭ oraşului Agramŭ precum şi ordonarea unorŭ asemenĭ mĕsurĭ, *carĭ sĕ pótă linişti poporaţiunea.*

Scimŭ că Croaţia este autonomă şi are guvernulŭ sĕu propriu provincialŭ. Acestŭ guvernŭ însĕ stă sub influinţa directă a guvernului ungurescŭ şi urméză calea ce i-o prescriu cei din Peşta. Acésta este, cum vedemŭ, de ajunsŭ spre a scóte la lumină asemenĭ stranie apariţiunĭ ca manifestarea cea mai nouă de nemulţămire a consiliului comunei Agramŭ.

Décă dér şi la Croaţĭ, carĭ se bucură de unŭ gradŭ însemnatŭ de autonomiă, este adĭ aşa de mare nemulţămirea cu purtarea maghiaronilorŭ dela putere, ne putemŭ închipui cum trebue sĕ stea lucrurile la noi în Ardealŭ, carĭ ne aflămŭ sub influinţa şi terorismulŭ directŭ alŭ regimului maghiarŭ!

In afară evenimentulŭ celŭ mai importantŭ alŭ dileĭ este întrevederea ministrului italianŭ *Crispi* cu principele *Bismarck* în Friedrichsrue. Şi-au bătutŭ capulŭ unii şi alţii a afla décă Crispi s'a dusŭ la cancelarulŭ germanŭ de bună voiă orĭ numai fiindŭ învitatŭ. In cele din urmă şi-a făcutŭ drumŭ pĕrerea, că Germania caută alianţe, de óre-ce nu mai póte conta pe amiciţia Rusiei şi că Crispi s'a dusŭ la Friedrichsruhe, pentru că a primitŭ învitarea principelui de Bismarck.

Visita ministrului italianŭ se pune în legătură cu visita ministrului de esterne austriacŭ Kalnoky şi se crede, că resultatulŭ acestorŭ întrevederĭ cu cancelarulŭ germanŭ va fi o strînsă alianţă între Germania, Austro-Ungaria şi Italia. I se atribue Italiei misiunea de a ţiné în frêu pe Francia, ca sĕ nu începă rĕsboiulŭ de revanşă, dândŭ mâna într'o di cu Rusia. Unindu-se Italia cu Germania, acésta, se dice, nu va mai avé a se teme de Rusia. Şi în adevĕrŭ Italia, care posede o putere armată fórte considerabilă, a ajuns a puté decide adĭ sorţii unui eventualŭ rĕsboiu alăturându-se la unulŭ séu altulŭ din cele douĕ grupurĭ de alianţă.

Diarulŭ oficiosŭ francesŭ „Temps“ scie sĕ spună deja care va fi preţulŭ pentru alianţa cu Germania. Italia, dice elŭ, sĕ fi pretinsŭ dela Germania ca preţŭ sprijinirea politicei sale de espansiune în Egiptŭ, Tripolis şi în Albania. Câtŭ pentru Albania, este învederatŭ că Italia ar veni în conflictŭ cu celălaltŭ aliatŭ, Austria, de aceea e greu a da credĕmêntŭ fóiei francese.

Se înţelege că diarele germane se folosescŭ de ocasiune spre a-şi esprima bucuria asupra întrevederei din vorbă, declarându-o ca o nouă garanţiă pentru susţinerea păcii. Diarulŭ lui Crispi „Riforma“ din Roma se esprimă de altă parte asupra întrevederei dela Friedrichsruhe cu mai multă reservă, dér totuşĭ cu mare mulţămire. Bismarck — dice „Riforma“ — a doritŭ sĕ se întâlnéscă cu Crispi, dér convorbirile dintre ei n'au putŭtŭ avé vr'unŭ scopŭ nou şi până acuma neprevĕdutŭ, resultatulŭ lorŭ însĕ este cu tóte aceste satisfăcĕtorŭ atâtŭ pentru relaţiunile dintre Italia şi Germania, câtŭ şi pentru raporturile generale în Europa.

In 3 Octomvre Crispi s'a reîntorsŭ dela Friedrichsruhe. Ce va fi dusŭ cu elŭ? Şi décă a şi stabilitŭ unŭ faptŭ cu cancelarulŭ germanŭ, cine garantéză pentru durabilitatea lui? Adĭ alianţele, carĭ suntŭ întemeiate pe deplină identitate de interese, suntŭ aşa de nesigure, cum este nesigură posiţiunea unui guvernŭ constituţionalŭ, care se clatină în fluctuaţiunile opiniunei publice întocmai ca o barcă în fluctuaţiunile unei întinse mărĭ.

In memoria lui Iacobŭ Mureşianu.

In cursulŭ dilelorŭ de Sâmbătă până adĭ, Redactorul „Gazetei Transilvaniei« a mai primi următórele telegrame şi scrisori de condolenţă:

Viena, 21 Septemvre (3 Octomvre.)

Societatea „România jună“ plânge cu întregŭ poporulŭ românescŭ perderea celui mai însemnatŭ luptătorŭ pentru progresulŭ naţiunei nóstre.

Preşedintele.

Bucurescĭ, 19 Septemvre 1887.

Intristate amice! După unŭ mare luminătorŭ, Cipariu, încă unŭ luptătorŭ sincerŭ şi neînfrântŭ — mai puţinŭ!

Vĕ condolezŭ, că aţĭ perdutŭ unŭ părinte, vĕ fericescŭ, că familia a câştigatŭ unŭ larŭ; ne dóre, că amŭ perdutŭ unŭ vechiu luptătorŭ, ne mângâemŭ, că patria a câştigatŭ o sântă umbră veghetóre.

Tu, adevĕratŭ urmaşŭ alŭ părintelui tĕu, înfruntă cu virtute furtunele timpurilorŭ şi rĕinţa ómenilorŭ, încurageză pe cei bunĭ şi pune semne celorŭ rĕi, ca cei curaţĭ sĕ-i cunóscă şi sĕ-i încungióre, posteritatea sĕ arunce nóptea peste numele lorŭ.

Omenii trecŭ, faptele rĕmânŭ pentru a-i lumina orĭ întuneca. Leonidilorŭ lumea le înaltă monumente înscriindu-le: „Aicĭ au muritŭ pentru patriă!“ — Efialţilorŭ le aruncă bruşulŭ blăstĕmului: „Negru fiă numele vostru!“ Virtute în fapte — triumfŭ sigurŭ!

Aronŭ Densuşianu.

Bucurescĭ, 21 Septemvre.

Cele mai triste condolenţe din partea nóstră pentru durerósa perdere ce încercaţĭ.

Generalulŭ G. Adrianŭ.

Bucurescĭ, 18 (30) Septemvre.

Pĕtrunsŭ de adênca durere ce simţiţĭ la nereparabila perdere a prea iubitului Dv. tată, vĕ rogŭ şi eu şi familia mea, care am petrecutŭ pe lângă jovialulŭ şi scumpulŭ decedatŭ atâtea ore plăcute şi instruitóre, a primi asigurarea celei mai sincere condolenţă şi regretŭ.

G Moescu şi familia sa.

Blaşiu, 18 (30) Septemvre.

Primiţĭ întrégă familia espresiunea condolenţei nóstre sincere la marea perdere ce aţĭ induratŭ. Dumnedeu sĕ vĕ mângâie întrégă familiă!

Familia Brenduşanu.

Galaţĭ, 19 Septemvre.

Perderea însemnată de care aţĭ fostŭ loviţĭ prin mórtea scumpului vostru părinte a fostŭ o catastrofă ireparabilă, care s'a rĕsfrântŭ nu numai asupra familiei, dér şi pentru orĭ-ce suflare românéscă, ca unulŭ care peste o jumĕtate de seculŭ a luptatŭ pe tóte căile fără obosélă pentru binele publicŭ, apĕrândŭ drepturile nóstre şi contribuindŭ alăturĭ cu marii Românĭ la prosperitatea şi menţinerea némului românescŭ în concertulŭ Europénŭ.

Faptele mĕreţe fiindŭ sădite pentru eternitate în inimile nóstre şi pentru totdéuna vii posterităţiĭ, de aceea mĕ simţŭ datorŭ de a depune o lacrimă alăturĭ cu toţĭ bravii Românĭ, pentru memoria aceluia căruia numai corpulŭ fisicŭ i-a muritŭ.

Fiindŭ că am avutŭ distinsa onóre de a-lŭ cunósce şi personalŭ, mĕ grăbescŭ a vĕ aduce atâtŭ din partea mea, cât şi a familiei mele, adêncele nóstre regrete şi a vĕ ruga sĕ fiţĭ interpretulŭ nostru cătră familia vóstră primindŭ şi complimentele nóstre de condolenţă.

Dr. Vizzu.

Cohalmŭ, 19 Septemvre (1 Octomvre.)

In numele fraţilorŭ mei colegĭ, clericĭ din Blaşiu, dicŭ în faţa morméntului neuitatului vostru părinte şi alŭ demnului nostru anteluptătorŭ naţionalŭ în semnŭ de condolenţă sinceră şi adêncŭ simţită:

„Te-ai dusŭ suflete nobilŭ din mijloculŭ nostru lăsândŭ unŭ golŭ neamplutŭ în urma ta. Fii însĕ convinsŭ, prea fericite, că memoria ta de publicistŭ ilustru, de Românŭ adevĕratŭ, de bărbatŭ mare şi de omŭ cu abnegaţiune, va fi şi rĕmâne neştersă în pieptŭrile nóstre celorŭ, ce te jelimŭ ca pe unŭ adevĕratŭ părinte ce ne-ai fostŭ. Noi din parte-ne credemŭ a-ţĭ da tributulŭ nostru de stimă şi recunoscinţă mai bine prin aceea, că vomŭ nisui a ne conforma totdéuna şi întru tóte stricte nobilelorŭ tale dorinţe şi aspiraţiunĭ!“

V. P. Comşia,
teologŭ şi preşedinte alŭ soc. de lec. »Inoc. M. Clainŭ.«

Iugoşiu, 21 Septemvre (3 Octomvre.)

Condorerea sa pentru adormirea marelui patriotŭ românŭ esprimă.

Moldovanŭ.

Calafatŭ, 21 Septemvre (3 Octomvre.)

Impărtăşescŭ cumplita durere. Plângeţĭ căcĭ numai în lacrămĭ sĕ înécă amarulŭ.

Colonelŭ Ignatŭ.

Blaşiu, 19 Septemvre (1 Octomvre).

Cu mare întristare mĭ-a venitŭ la cunoscinţă deprimătórea scire despre mórtea binemeri-

tatului tĕu părinte. Deşi sunt convinsŭ că numai decenii de anĭ potŭ încâtva sĕ aline durerea unei asemenea perderĭ, totuşĭ te rogŭ sĕ primescĭ împreună cu ai tĕi, atâtŭ din partea mea, câtŭ şi a familiei mele espresiunea celei mai profunde condolenţe. Servéscă încâtva spre mângăere, că cu voi dimpreună jelesce naţiunea întrégă.

Ludovicŭ Csato.

Aradŭ, 20 Septemvre (2 Octomvre).

Primiţĭ vĕ rogŭ profunda mea condolenţă pentru încetarea din viéţă a pré multŭ iubitului şi neuitatului nostru fostŭ profesorŭ, directorŭ şi adevĕratŭ p rinte alŭ tinerimei române.

Lazarŭ Tescula, profesorŭ.

Sibiiu, 20 Septemvre (2 Octomvre).

Strămutarea la cele eterne a multŭ iubitului vostru părinte, a bravului Românŭ, anteluptătorulŭ neobositŭ şi amicului nostru ne-a pĕtrunsŭ pe toţĭ de o adêncă durere.

Decĭ primesce dimpreună cu ai tĕi pentru acéstă mare perdere adêncŭ simţita nóstră condolenţă, — ér rĕposatului de piă memoriă îi dicemŭ cu toţii: Dumnedeu sĕ-lŭ odihnéscă, şi sĕ-i fiă memoria eternă!

Harşianu cu familia.

Afacerĭ locale.

Bugetulŭ comunei Braşovului se va pertracta din 5 Octomvre a. c., încolo în fiă-care di până ce va fi statoritŭ. S'a publicatŭ în acéstă fóiă că proectulŭ de bugetŭ alŭ oraşului Braşovŭ prevede venitele cu 467.857 fl. 51 cr.

Frumóse venite, pe carĭ nu le afli la unŭ altŭ oraşŭ şi cu carĭ după o stăruinţă de economiă s'ar puté acoperi cheltuelele. Spesele suntŭ însĕ proectate în sumă de 420.698 fl. 76 cr. v. a. Deficitulŭ este déră de 47,158 fl. 75 cr. v. a., care după proectu se va acoperi printr'unŭ aruncŭ comunalŭ de 25%. Pe fiă-care locuitorŭ alŭ Braşovului atinge acestŭ aruncŭ, ér' în aceştĭ anĭ în carĭ rĕsboiulŭ vamalŭ i-a făcutŭ sĕ fiă fórte grei, fără câştigurĭ, acelŭ aruncŭ va fi o sarcină fórte simţibilă.

Şi mai simţitóre e pentru Românĭ, carĭ în maioritatea lorŭ suntŭ mai lipsiţĭ. Mĕ temŭ, că arunculŭ va deveni şi mai mare, deórece după cum am vĕdutŭ în anii trecuţĭ, la pertractarea bugetului erau mai numai membrii Magistratului şi fiăcare în resortulŭ sĕu făcea propunere a-se mări spesele.

Din aceste motive şi din acelea, că membrii românĭ încă înainte cu 5 anĭ au făcutŭ propunerea sĕ se echilibreze venitele cu cheltuelele pentru care s'a fostŭ alesŭ o comisinne, care nu şĭ-a încheiatŭ lucrarea, membrii românĭ şĭ-au fostŭ luatŭ déră datoria sĕ stăruéscă pentru cruţare. Acésta se póte numai la pertractarea bugetului, care şi altcum este celŭ mai principalŭ obiectŭ. Suntŭ avisaţĭ déră representanţii românĭ ai comunităţii sĕ ia parte la pertractarea bugetului.

Unŭ representantŭ.

Intrevederea d-lui Crispi cu d. de Bismark.

Intréga pressă europénă se ocupă de întrevederea ministrului italianŭ Crispi cu prinţulŭ de Bismarck la Friedrichsruhe. Nu mai încape îndoială, că marĭ cestiunĭ politice se vorŭ aduce în vorbă de cei doi diplomaţĭ, şi póte că importante decisiunĭ se vorŭ lua.

„Le Temps“ crede că pe lângă cestiunea Vaticanului ce fù agitată, d. Crispi a cerutŭ dela prinţulŭ de Bismarck sĕ rĕsplătéscă fidelitatea aliantei italienescĭ, sprijinindŭ cancelarulŭ politica de expansiune a Italiei spre Egiptŭ, Tripolitania, precum şi spre Albania. „Le Temps“ crede că nisce evenimente seriόse vorŭ urma după întrevederea prinţului de Bismarck cu d. Crispi şi după întórcerea apropiată a Ţarului la Petersburg. Circulă scirea că la întórcerea Ţarului în capitala sa, o circulară ruséscă va constata tóte violările tratatului dela Berlinŭ suferite de Europa fără vr'o protestare eficace; ea va declara în consecinţă că socotesce tratatulŭ ca abrogatŭ într'unŭ modŭ virtualŭ şi că Rusia reia libertatea sa de acţiune.

SCIRILE DILEI.

In fine s'a lămuritŭ *starea bilanţului financiarŭ alŭ Ungariei* pe anulŭ 1886. In bugetŭ erau proiectate cu totulŭ 33 milióne. Acestea s'au cheltuitŭ, şi pe lângă ele s'a mai vêndutŭ unŭ domeniu erarialŭ cu 5 milióne, carĭ de asemenea s'au cheltuitŭ. Mai adaugemŭ la acestea alte 15 mil'óne 683, 621 fl. cheltuite peste suma prevĕdută în bugetŭ, resultatulŭ e: *54 milióne deficitŭ pe anulŭ 1886*; adecă mai mare de 2 orĭ ca deficitulŭ anului 1884.

—x—

Lui »Ellenzék“ i-a ajunsŭ în mână o scrisóre a unui Sĕcui din România, adresată mamei sale, care locuesce în Crizbavŭ, lângă Braşovŭ. Sĕcuiulŭ sĕ plânge în scrisóre, că a păţit'o rĕu în România, l'au înrolatŭ în miliţia română şi l'au închisŭ. Numĕroşii moţĭ sĕlbaticĭ — dice Sĕcuiulŭ — l'au tractatŭ neumanŭ şi între baionete l'au dusŭ la casarmă, unde l'au arestatŭ. După prima citaţiune de a se presenta la assentare, Sĕcuiulŭ dice, că s'a dusŭ la consulatulŭ austro-ungarŭ şi acolo a făcutŭ o petiţiune contra acestei mĕsurĭ; mai târdiu apoi i-a sositŭ o a doua citaţiune, pe care Sĕcuiulŭ n'a vrutŭ sĕ o priméscă şi în urma acestei refusărĭ au urmatŭ apoi păţăniile ulteriore ale Sĕcului care cere dela mamă sa sĕ-i trimită certificatŭ de botezŭ şi documentŭ dela primăria din Crizbavŭ, că nu este obligatŭ la miliţiă, deórece la assentare s'a presentatŭ regulatŭ în trei anĭ unulŭ după altulŭ. ,Ellenzek« scrie unŭ articulŭ de fondŭ în causa Sĕcuiului, află în tractarea acesta cu elŭ o ofensă făcută monarchiei austro ungare şi cu tótă furia işĭ varsă asupra României focŭ dela inimă. — In România pe supuşii streinĭ nu'i recrutéză, decă dovedescu cu acte acésta şi decă în patria lorŭ 'şĭ-au îndeplinitŭ formalităţile prescrise de legile. militare. Sĕcuiulŭ nu le-a avutŭ aceste documente. Şi fiind că Sĕcuiulŭ a fostŭ citatŭ şi nu s'a dusŭ sĕ se legitimeze, ér autoritatea română l'a silitŭ la acésta, însemnéză că Sĕcuiulŭ a fostŭ maltratatŭ şi s'a ofensatŭ monarchia? Ce sfântă simplicitate!

—x—

Inspectoratulŭ de dare alŭ co itatului Albei de josŭ *a redusŭ* pe anulŭ acesta *darea pentru inundaţii* din Alba Iulia cu 1306 fl. 25 cr.

—x—

Administraţiunea domeniului corónei din România, avêndŭ în vedere lipsa de nutreţulŭ necesarŭ pentru hrana vitelorŭ locuitorilorŭ din causa secetei ce a fostŭ anulŭ acesta, şi considerândŭ că din acéstă causă locuitorii suntŭ expusĭ a şĭ vinde vitele pe preţŭ de nimicŭ, pentru a împedeca acéstă nenorocire a concesŭ prin o decisiune a sa, după cum spunŭ foile din România, ca *locuitorii de pe domeniulŭ corónei sĕ-şĭ procure gratuitŭ nutreţulŭ necesarŭ pentru vite* din frundarulŭ pădurilorŭ Domeniului corónei.

Die Tzigaja-Race (rassa ţigaiă de oi) este titlulŭ disertaţiunei inaugurale ţinută în anulŭ acesta la facultatea filosofică din Halle pentru obţinerea gradului de doctorŭ, de către d. **George Maiorŭ**, stipendistŭ alŭ statului românŭ. Acéstă importantă lucrare a tînĕrului şi talentatului economistŭ tractéză calităţile şi folosirea economică a rassei ţigaie de oi. După ce vorbesce despre diferitele rasse de oi în România şi peste totŭ la Românĭ, se ocupă în specialŭ de rassa ţigaiă, arătândŭ originea ei cu date istorice, soiurile ei, structura corpului, vorbindŭ despre lâna şi usuculŭ ei (sudórea cea grasă), despre carnea ei, întreţinerea şi îngrijirea ei, folosirea ei: laptele (caşŭ, brânză etc.), lâna (obiectele lucrate din ea), numĕrulŭ oilorŭ ţigăi în România (peste 4 milióne), comerciulŭ şi esportulŭ cu datinele şi obiceiurile lorŭ, în fine desfăşură şi mijlócele pentru ridicarea culturei oilorŭ. Disertaţiunea D-rului G. Maiorŭ e fórte instructivă şi merită tótă atenţiunea din partea economilorŭ noştri. Asupra acestei importante lucrărĭ vomŭ mai vorbi într'unulŭ din numerile următóre ale fóiei nóstre.

Cestiunea Bulgară.

Corespondentulŭ din Sofia alŭ „Agenţei Havas“ a avutŭ o întrevorbire cu membrii guvernului bulgarŭ, pe care o şi comunică numitei agenţii în următórele:

Membrii guvernului exprimă pe faţă şi des intenţiunea bine hotărîtă de a nu accepta nicĭ unŭ arangiamentŭ dintre puterĭ, care ar fi presintatŭ Bulgarilorŭ sub formă de poruncă.

Cerêndŭ opiniunea guvernului în privinţa propunerilorŭ Turciei, mi se respunse:

Turcia propune Rusiei sĕ alăture unŭ comisarŭ otomanŭ comisarului rusŭ; sĕ se conserve ministerulŭ actualŭ séu sĕ se numéscă unŭ ministerŭ de coaliţiune. Drepturile suzerane ce posede Turcia o autoriséză sĕ dispună de noi în acestŭ chipŭ şi se ingereze până la acestŭ punctŭ în afacerile nóstre interne? Noi credemŭ că nu. Decĭ în principiu, noi ne credemŭ în dreptŭ de a respinge într'unŭ modŭ pacînicŭ séu alt-felŭ, orĭ-ce act de amestecŭ în administraţiunea ţĕrei. Acésta nu însemnéză că nu vomŭ asculta părerile ce ne vorŭ fi date asupra acestui punctŭ sub titlulŭ de sfaturĭ. In acestŭ casŭ, conservândŭ liberulŭ nostru arbitru, amŭ putea sĕ discutămŭ şi sĕ facemŭ sĕ preţuiescă motivele pentru séu contra. In casulŭ contrarŭ este cu neputinţă.“

Intrebai atuncĭ, cum ar fi primită propunerea care tinde a sacrifica pe prinţulŭ Ferdinandŭ, menţinêndŭ în acelaşĭ timpŭ ministerulŭ actualŭ la putere? Mi se rĕspunse:

„Cum voiesce cineva sĕ separămŭ causa bulgărescă de a prinţului ce a fostŭ chematŭ de poporŭ? Suntemŭ şi vomŭ rĕmâné solidarĭ până la capĕtŭ.“

Atuncĭ disei, sunteţĭ decişĭ a resiste la mijlócele de coerciţiune ce s'ar puté întrebuinţa contra d-v.?

„Fórte decişĭ!“

Credeţĭ că puterile disidente vorŭ ascepta propunerile turcescĭ?

FOILETONŬ.

APĔRAREA TRANSILVANIEI

contra

ROMÂNIEI ALIATĂ CU RUSIA.

(Urmare.)

Linia 1-a şi a 2 a de operaţiune, cum amŭ vĕdutŭ, nu se recomandă pentru invasiunea unorŭ colóne marĭ de trupe *române*, de aceea trebue sĕ credemŭ, că în casulŭ unui atacŭ principalŭ pe la *Predealŭ-Braşovŭ*, 1-a liniă de operaţiă *Rotunda-Rodna-Bărgău* (contra frontului de Nordŭ) nu va puté servi nicĭ măcarŭ unui atacŭ secundarŭ din causa depărtărei sale de linia 3-a, precum şi a posiţiunei sale escentrice.

A 2-a liniă (contra frontului de Est) póte fi întrebuinţată pentru unŭ atacŭ secundarŭ din partea corpului alŭ 3-lea de armată *românŭ* dela *Galaţĭ*, der numai atuncĭ, când *România* din óre-carĭ împregiurărĭ, ar renunţa la linia 4-a (contra Sibiiului) şi mai cu sémă când Glótele (Landsturm) n'ar fi organisate în *Secuime*.

Acum, după ce amŭ suposatŭ, că adversarulŭ (Românii) va întrebuinţa liniile de operaţiune a 3-a şi a 4-a, séu după ce ne-amŭ pronunţatŭ pentru probabilitatea, că elŭ ar usa pentru invasiunea sa de liniile a 3-a şi a 2-a, nu ne va fi greu a găsi şi loculŭ celŭ mai potrivitŭ pentru *concentrarea trupelorŭ nóstre de apĕrare.*

Credemŭ a'lŭ fi şi găsitŭ, în valea *Tĕrnavei marĭ*, între *Sighişóra, Elisabetopolŭ* şi *Mediaşŭ*. Acestŭ locŭ de concentrare dominéză ambele linii de operaţiune, a 3-a şi a 4-a (mai alesŭ pe cea dinteiu); în parte şi indirectŭ elŭ mai dominéză şi pe a 2-a liniă de operaţiune (contra frontului de *Estŭ*); are o posiţiă *centrală* în raportŭ de acéstă liniă, precum şi de orĭ-care altă parte ameninţată a graniţei transilvane. Prin depărtarea sa de fruntariă, acestŭ locŭ de concentrare este câtŭ se póte de feritŭ; este bogatŭ în resurse şi înlesnesce în destulŭ mobilitatea trupelorŭ. Singurulŭ desavantagiu alŭ acestui locŭ de concentrare este depărtarea sa pré mare de fruntariă, încâtŭ, la deschiderea repede a ostilităţilorŭ, inamiculŭ românŭ ar putea isbuti sĕ tréćă valulŭ munţilorŭ pe la unŭ punctŭ óre-care înainte ca trupele nóstre sĕ fiă concentrate spre a'i preîntêmpina atacul séu a'i împedica debuşarea (eşirea) din defileurile munţilorŭ, dér şi acestŭ desavantagiu s'ar puté paralisa prin detaşarea unei grupe de apĕrare la *Braşovŭ* şi alta la *Sibiiu*, şi acéstă detaşare o recomandămŭ a se facă, pe câtă vreme amŭ admisŭ din capulŭ locului, că centrulŭ de apĕrare a *Transilvaniei* constă în împedecarea inamicului d'a debuşa (eşi) din strîmtorile munţilorŭ.

Grupa de apĕrare dela *Sibiiu*, ajutată de fortificaţiunĭ, trebue sĕ fiă cu totulŭ independentă şi în stare, ca sĕ potă asigura flanculŭ dreptŭ şi spatele grupei nóstre principale (grosului), care în decursulŭ ulteriorŭ alŭ întêmplărilorŭ, va înainta probabilŭ în direcţia *Braşovului*, contra grosului *românŭ*.

Prin fortificarea *Sibiiului*, grupa d'acolo ar putea fi pusă în condiţiune corespundĕtóre problemei sale.

In fine, ar mai fi recomandabilŭ a se detaşa o a 4-a grupă la *Tĕrgulŭ-Mureşului* séu la *Reghinŭ*, care grupă la începutulŭ rĕsboiului sĕ aibă caracterulŭ unui corpŭ de observaţiune; ér mai târdiu, alŭ unei trupe de reservă seu de disposiţiă; cu alte cuvinte, acéstă grupă sĕ se opună unui atacŭ pornitŭ din *Bucovina* asupra frontului nostru de *Nord*, séu din *România*, asupra frontului de *Estŭ* şi care atacŭ alŭ *Românilorŭ* — cu tótă resistenţa glótelorŭ din *Sĕcuime* — ar ameninţa spatele grosului nostru îndreptatŭ spre *Braşovŭ* şi prin acésta ar protegia înaintarea grosului *românŭ*.

Este bine înţelesŭ, că grupele dela *Sibiiu* şi *Tĕrgulŭ-Mureşului*, pe lângă problemele lorŭ speciale mai trebue sĕ fiă gata a se întruni repede cu grupa principală (grosulŭ din valea *Tĕrnavei marĭ*) şi îndată, ce se va constata că punctele ocupate de dânsele nu suntŭ ameninţate. In scopulŭ acestei întrunirĭ, ele trebue sĕ usese de cele mai expeditive mijlóce de comunicaţiunĭ.

Din cele dise resultă, că la începutulŭ rĕsboiului,

„Decă Austria nu va consulta de câtŭ interesele sale, ea nu se va asocia la o atare presiune. Décă ea ar adera la principiulŭ unei comisiunĭ. care sĕ inlocuiéscă guvernulŭ actualŭ. ea ar trebui asemenea sĕ se asocieze la actele violente la carĭ vorŭ recurge de sigurŭ pentru a ne face sĕ cedamŭ. Acéstă trebuinţă póte s'o facă sĕ reflecteze.'

Impresiunea, ce culegŭ la palatŭ şi la cei-lalţĭ ómenĭ politicĭ, este conformă cu ceea ce amŭ spusŭ mai susŭ. Sĕ speră în fondŭ că afacerea se va tîrî tótă iérna şi se ḑice că la primăvéră crisa póte sĕ se deslege aiurea decâtŭ în Bulgaria.

Perioda electorală urméză cursulŭ ei; membrii opoziţiei se plângŭ de neputinţa în care s'ar găsi de a se duce în provinciă, precum şi de censura stabilită, contrarŭ Constituţiunei, care în trecutŭ a împiedecatŭ — ḑice se — pe partidulŭ Zankovistŭ sĕ esplice pentru ce n'ar lua parte la alegerĭ.

Guvernulŭ rĕspunde că legile îlŭ autoriséză sĕ ia mĕsurĭ de poliţiă.

Sĕlagiu, Septemvre 1887.

Domnule Redactorŭ! In numĕrulŭ 165 alŭ preţuitului ḑiarŭ ce redigeaţĭ, a apărutŭ o corespondenţă, în care călĕtorulŭ Ardeleanŭ, emoţionatŭ de succesulŭ îmbucurătorŭ alŭ adunărilorŭ generale ale despărţĕmêntului nostru XI şi a Reuniunei femeilorŭ române Selăgene, ţinute în Buciumĭ la 4 Aug. c., descrie o parte insemnată a demersului acelorŭ intrunirĭ. Se pare însĕ că sén nu a avutŭ timpŭ sĕ descrie tóte, séu a voitŭ a lăsa şi altora locŭ. pentru a încunosciinţa pe cetitorii „Gazetei", despre alte întêmplate. ce prin acestea voescŭ a suplini.

Ne simţimŭ mândrii că şi corespondentulŭ „Ardeleanulŭ călĕtoriu" a recunoscutŭ precelinţa bravilorŭ conducĕtorĭ ai acţiunilorŭ nóstre culturalĭ Selăgene, şi acéstă mândriă ni se măresce, când vedemŭ, că numai lorŭ avemŭ a mulţămi, că putemŭ arĕta resultate mai îmbucurătóre, decâtŭ alte fiice ale „Associaţiunei Transilvane.« Seu crede despărţĕmêntulŭ alŭ XII — care in trei anĭ 1885—1887 se mulţămesce cu o adunare generală din anulŭ trecutŭ în Ciachigârbău — că Selăgenii nu trăescŭ între împrejurări vitrege, cu mai multe cause impedecătóre!! Ba chiar acestea ne dau îndemnŭ a nu ne retrage, ci a ne pune terenulŭ de activitate culturală în acele părţĭ unde vedemŭ periculŭ.

Românii de peste Meseşiu, contopiţĭ în comitatulŭ nostru numai de erĭ-alaltaerĭ, erau despărţiţĭ de noi prin marele dealŭ Meseşiu şi corporalminte şi spiritualminte, care împrejurare a precumpănitŭ sĕ ne treḑimŭ, că acolo sĕ face propagandă kulturegyletistică, înfiiţându-se grădinĭ de copii, scóle maghiare ş. c. l. în celea mai de frunte şi compacte comune române.

Sĕ mergemŭ acolo, ne-au ḑisŭ conducĕtorii noştri, şi i-amŭ urmatŭ. Şi a luatŭ parte la adunările nóstre, nu o cetă de 12 inteligenţĭ, ca la a desp. VIII ţinută în comuna Meteşiu pe Ampoiu, ci la 300 inteligenţĭ, onorându-ne şi óspeţĭ din locurĭ îndepărtate, precum d-nii: Ioanŭ Papiriu Popŭ, protopopŭ în Iclodulŭ mare, Ales Lemeni, prot. în Borşia, I. Codârcea din Ascileu, Iuliu Popŭ din Morlaca şi alţii; ér poporŭ peste o miiă, care ne-a primitŭ sĕrbătoresce, a ascultatŭ tóte cu paciinţă şi abnegaţiune de sine şi a promisŭ a ţiné celea auḑite cu scumpĕtate.

Nu voescŭ a repeta ceea ce călĕtoriulŭ ardelénŭ a descrisŭ esactŭ, fiindŭ acelea tóte adevĕrate, ci numai adaugŭ, că despărţĕmêntulŭ nostru Selăgianŭ şĭ a arĕtatŭ mai vĕrtosŭ activitatea sa în raportulŭ, care-lŭ ceti bravulŭ Actuariu D. Andreiu Cosma, din care între altele se rădică patru acţiunĭ mai momentuóse:

Una e: progresulŭ îmbucurătorŭ în scólă şi învĕţămêntŭ, carĭ de când le-a luatŭ sub protecţiunea sa despărţămêntulŭ, cu încuragiarea învĕţătorilorŭ prin premiărĭ, cu cercetarea esamenelorŭ prin comisiunĭ scolastice şi cu împărţire de premii şi cărţĭ între scolarĭ, s'a rădicatŭ la unŭ nivelŭ cu multŭ mai înaltŭ decum erau mai 'nainte

Altă acţiune, rădicătóre de inimă, a fostŭ împărţirea celorŭ 14 premii ale despărţĕmêntului, între învĕţătorii cei mai meritaţi, şi alocuţiunea classică a actuariului, către aceştĭ presenţĭ lucrătorĭ în grădina neamului românŭ.

A treia a fostŭ premiarea economului tênĕrŭ din Buciumĭ. Ioanŭ Ciupe, cu unŭ plugŭ de ferŭ preţiosŭ, care s'a poftitŭ sĕ esă din mulţimea de poporŭ în frunte, la masa presidială, ca sé-lŭ vedemŭ, a fostŭ aclamatŭ cu multă bunăvoinţă de consoţĭ şi adunare, ba a fostŭ chiar pĕtrunḑĕtorŭ, când Actuariulŭ l'a numitŭ în vorbirea sa din raportŭ de »Bravŭ ţĕranŭ," că „vestea omului harnicŭ trece peste hotarulŭ satului" şi că „numele lui va fi scrisŭ în cartea neamului nostru" şi altele, carĭ cuvinte suntŭ îndemnătorŭ şi la ceilalţĭ o miiă de ţĕranĭ, carĭ ascultau pĕtrunşĭ. Ér a patra momentuositate, e unŭ micŭ darŭ interesantŭ istoricŭ alŭ iubileului de 25 anĭ ai „Associaţiunei Transilvane," arĕtându-se simţulŭ nostru de mulţămire pentru in emeiătorii ei, pentru cei decedaţĭ, prin sculare şi rostire pietóse de „în vecĭ amintirea lorŭ, er pentru cei ce suntŭ încă în viéţă prin unŭ intreitŭ: „sĕ trăéscă."

Ca sĕ cunóscemŭ cu toţii pe acei demnĭ învĕţătorĭ carĭ s'au premiatŭ înşirŭ aci: premiulŭ I. o vacă cu viţelŭ l'a obţinutŭ Ioanŭ Maximŭ înv. în Buciumĭ; alŭ II. o scrófă cu purcei Ioanŭ Ciupe înv. în Stârciu; alŭ III. pr. 4 galbenĭ, Eliă Gogu înv. în Trăsnea; alŭ IV. pr. 20 fl. Iuliu Chita înv. în Pria; alŭ V. pr. 2 h. l. grâu de sĕm. Ioanŭ Nechita înv. în Piru; alŭ VI pr. 1 h. l. orḑŭ şi 0.50 h. l. cucuruḑŭ cineantnu (?) Taodorŭ Buciu înv. în Dohu; alŭ VII până la alŭ XIV premiu fiă care de câte 10 fl. v. a. le-au obţinutŭ: Ioanŭ Pasca învĕţ. Siciu; Mihailŭ Bobiciu inv. Supurulŭ de susŭ; Petru Robŭ înv. Oarţia de josŭ; P. Longinŭ înv. Crasna; Nicolae Popŭ inv. Hidigu; Ioanŭ Selegianŭ inv. Caţiel.-rom.; Gavrilŭ Labo înv. Bogdana şi Ioanŭ Mandruţŭ înv. Banişorŭ.

Numele oferenţilorŭ acestorŭ premii pentru despărţĕmêntŭ, afară de a domnilorŭ Pop George de Basescĭ şi Andreiu Cosma din Supuru, carĭ mi se pare dau cele mai marĭ premii, nu le cunóscemŭ şi póte la dorinţa lorŭ, nu am auḑitŭ numindu-se nicĭ în raportulŭ Actuariului; ne vomŭ pune însĕ de altă dată tóte silinţa a-i cunósce, şi a le face numele lorŭ cunoscute şi publicului românŭ, ca pre unii, carĭ suntŭ demnĭ de stima lui. Tóte premiele împărţite valoreză la 300 fl., care, cu ajutórele ce le face despărţĕmêntulŭ şi privatŭ, cu premiarea şcolarilorŭ, trece peste suma de 500 fl., care desp. o sacrifică pentru înaintarea învĕţămêntului; ba s'a observatŭ că din anŭ în anŭ se înmulţescŭ premiile pentru învĕţătorĭ şi şcolarĭ, care împrejurare promite multŭ pentru cultivarea poporului Selăgianŭ. Nu potŭ sĕ nu amintescŭ la acestŭ locŭ şi mărinimositatea Ilustrului nostru bărbatŭ Georgiu Bariţiu, care a trimisŭ despărţământului nostru mai multe cărţĭ, carĭ s'au împărţitŭ între învĕţătorĭ şi poporŭ, între cea mai deplină complăcere a adunărei. S'a regretatŭ însĕ din partea multora, că nu nĭ-a ajunsŭ timpulŭ pentru a se puté ceti şi cele douĕ disertaţiunĭ, publicate a se ceti în programulŭ adunărei, una a zelosului Actuariu Andreiu Cosma, şi alta a tinĕrului Augustinŭ M. Vicaşiu. (Va urma.)

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

PARISŬ, 4 Octomvre — „Temps" crede, că Crispi a cerutŭ ca despăgubire pentru fidela alianţă sprijinulŭ Germaniei la politica de espansiune a Italiei către Egiptŭ, Tripolis şi chiarŭ Albania.

După întrevederea lui Crispi cu Bismarck şi după întórcerea Ţarului la Petersburgŭ se aştéptă evenimente cam seriόse.

LIPSCA, 4 Octomvre. — Procesulŭ de înaltă trădare contra anarchistului Neve a începutŭ. Desbaterea e secretă.

PARISŬ, 4 Octomvre. — Scirĭ private raportéză că se facŭ concentrărĭ de trupe în Sevila, Cadix, Malaga, cum se ḑice, din causa mişcărei revoluţionare în Andalusia. (Se pare că aceste concentrărĭ se facŭ în vederea evenimentelorŭ ce s'ar ivi în Marocŭ, décă va muri Sultanulŭ, care e greu bolnavŭ. Artileriă şi cavaleriă stă gata în Cadix a se îmbarca pentru Marocŭ îndată ce va muri Sultanulŭ. — Red.)

SOFIA, 5 Octomvre. — Precum se vorbesce, Rusia a primitŭ sĕ triméţă unŭ locţiitorŭ princiarŭ din partea Rusiei însoţitŭ de unŭ comisarŭ turcescŭ şi sĕ stabiléscă unŭ terminŭ de patru lunĭ pentru îndeplinirea misiunei lorŭ.

SOFIA, 5 Octomvre. — Guvernulŭ află planulŭ de acţiune alŭ emigranţilorŭ, Caraveliştĭ şi Zancoviştĭ, avêndŭ a provoca neorênduelĭ în ḑiua alegerilorŭ ce se vorŭ face Duminecă. Guvernulŭ a luatŭ mĕsurĭ energice.

BELGRADŬ, 5 Octomvre. — Scirile despre întrunirea Scupcinei suntŭ premature.

Raportŭ poliţienescŭ. Erĭ séra la 10 óre se născu, intr'o cârciumă din têrgulŭ cailorŭ, între ḑilerulŭ Ionŭ Furnică şi între calfa de ḑidarŭ Michailŭ Wellmes o cértă, care degenera în bătaiă. M. Wellmes fu tăiatŭ de contrarulŭ sĕu cu unŭ cuţitŭ în faţă. Făptuitorulŭ fu predatŭ autorităţii de către patrula poliţienéscă, ér rănitulŭ fu dusŭ în spitalŭ.

Rectificare. In telegrama de condolenţă din *Turda*, publicată în Nr. 207 alŭ »Gazetei", sĕ se citéscă subscrierea: *Dr. Raţŭ şi soţia Emilia* ér nu „Dr. Radu" precum au telegrafiatŭ şi copiatŭ telegrafiştii respectivĭ; in telegrama din *Craiova*, publicată în Nr. 206, sĕ se citéscă între subscrierĭ: *Anagnostache*, in locŭ de „Anagrosta"; în raportulŭ asupra înmormêntărei publicatŭ în Nr. 208, in vorbirea ţinută la mormêntŭ, pagina a 2-a, colona a 3-a, rêndulŭ 12 de susŭ în josŭ sĕ se citéscă: *mai multŭ decâtŭ viéţa ta*, ér nu „viéţa sa". precum se tipărise intr'o parte a ediţiunei.

Numere singuratice din „Gazeta Transillvaniei" à 5 cr. se potŭ cumpĕra în totungeria lui I. GROSS, şi în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

NOU ABONAMENTU

la

„GAZETA TRANSILVANIEI."

Cu I Octomvre 1887 st. v., se începe unŭ nou abonamentŭ pe trilunulŭ Octomvre, Novembre şi Decemvre **la care învitămu pe toţĭ onoraţii amicĭ şi sprijinitorĭ ai foiei nóstre.**

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România şi străinătate:
pe trei lunĭ **3 fl.**	pe trei lunĭ **10 franci**
„ şése „ 6 „	„ şése „ **20** „
„ unŭ anŭ 12 „	„ unŭ anŭ **40** „

Abonarea se póte face mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate postale.**

Abonaţilorŭ de pân'acum li-se recomandă a însemna pe cuponŭ numĕrulŭ făşiei sub care au primitŭ ḑiarulŭ.

Domnii carĭ se vorŭ abona din nou sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arĕta şi posta ultimă.

Editorŭ şi redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureşianu.**

trupele nóstre destinate sĕ apere *Transilvania* contra unei invasiunĭ *române*, sĕ fiă dispuse în modulŭ următorŭ:

Grosulŭ sĕ se concentreze în valea *Ternavei-marĭ* între *Sighişóra* şi *Elisabetopolŭ*; o grupă (Brigada 31 de Infanteriă, grosulŭ regimentului 2 de Husarĭ şi unŭ divisionŭ de artileriă) sĕ fiă detaşatŭ la *Braşovŭ*, făcêndu-şĭ o tabĕră întărită la *Feldióra*. A doua grupă (1-a Brigagă de Honveḑĭ) la *Sibiiu*; grupă de observaţiă, de reservă séu de disposiţiune, (asemenea 1-a Brigadă de Honvedĭ) sĕ fiă detaşată la *Tergulŭ-Mureşului* séu la *Reghinŭ*.

Credemŭ de prisosŭ a mai pune în discuţiune diferitele casurĭ eventualĭ, carĭ s'ar puté ivi după începerea ostilităţilorŭ şi acésta în scopulŭ a deduce dintr'ênsele atitudinea apĕrătorului în generalŭ şi în deosebĭ problemele speciale ale fiăcărei grupe de apĕrare. O asemenea procedere ne-arŭ duce, de sigurŭ, prea departe şi după modesta nóstră părere, n'ar fi de unŭ mare folosŭ practicŭ.

Pe d'altă parte însĕ, nu putemŭ decâtŭ sĕ mai complectămŭ cele deja ḑise, arătêndŭ în trăsurĭ generale, câtŭ de grea este problema apĕrătorului *Transilvaniei*, faţă cu probabila superioritate numerică a Românilorŭ.

Considerândŭ dér toţĭ factorii şi împrejurările ce influinţéză greua nóstră posiţiă de apĕrare, îndrăsnimŭ a recomanda procederea următóre:

A se recunósce bine şi la timpŭ direcţiunele de atacŭ ale *Românilorŭ*; a seţiné colónele *române* câtŭ se póte mai multŭ în strîmtorile munţilorŭ, prin urmare, departe de ţinuturile mănóse şi populate ale *Transilvaniei*, totdeodată şi în scopulŭ, ca sĕ câştigămŭ timpulŭ necesarŭ pentru a concentra diferite grupe la punctele ameninţate, şi la nevoiă, pentru a împinge înainte chiar grosulŭ forţelorŭ nóstre. Colónele *române* deja debuşate (eşite din strimtorĭ) sĕ fiă atacate cu forţe relativŭ superióre. Cea mai mare mobilitate şi energiă este indispensabilă; apĕrarea trebue condusă în modulŭ celŭ mai activŭ posibilŭ. Tóte acestea nu se potŭ recomanda îndestulŭ de multŭ.

Spre a puté îndeplini aceste condiţiunĭ, trebue neapĕratŭ a se face óre-carĭ pregătirĭ, parte în ajunulŭ rĕsboiului séu şi în decursulŭ sĕu; ér parte în timpulŭ de pace. Aceste pregătirĭ suntŭ:

1-iu Organisarea unui serviciu sigurŭ de informaţiunĭ (spionagiu), pentru a se sci câtŭ se póte de repede séu la timpŭ în care zona efectuéză *România* desfăşurarea sa strategică; carĭ suntŭ liniile alese de ea pentru atacŭ şi carĭ suntŭ forţele diferitelorŭ colóne ce înainteză pe dênsele. Tóte aceste informaţiunĭ suntŭ absolutŭ necesare pentru a se puté lua contra-disposiţiunile cuvenite.

2-a. Intărirea corĕspunḑĕtóre a punctelorŭ mai favorabile ce închidŭ liniile importante de operaţiune. Inainte de tóte, ar trebui sĕ ne preocupe închiderea trecĕtórelorŭ.

In consideraţia influinţei distructóre a climei din munţĭ, ar fi chiar în interesulŭ durabilităţii, ca închiderea tuturorŭ trecĕtórelorŭ sĕ fiă făcută în stilŭ permanentŭ.

Acele întărirĭ însĕ, carĭ închidŭ comunicaţiunea principală, séu în generalŭ acele, carĭ potŭ fi expuse artileriei de asediu, ar trebui făcute séu transformate în sistemŭ permanentŭ chiar în timpulŭ de pace. In categoria acestorŭ puncte intră, bine înţelesŭ, şi oraşulŭ *Sibiiu*, care predomină şoséua *Turnulŭ roşu*, încâtŭ acestŭ oraşŭ ar trebui încinsŭ din vreme cu unŭ brĕu de forturĭ permanente.

Tergulŭ Mureşului, situatŭ în partea centrală a *Transilvaniei* şi lângă *Mureşŭ*, riulŭ, care represintă linia cea mai accidentală a ţĕrei, ar trebui prefăcutŭ într'o tabĕră întărită (Place du momentŭ) chiar dela începutulŭ rĕsboiului, din causă, că acestŭ punctŭ câştigă o importanţă strategică însemnată în casulŭ unei invasiunĭ din *Bucovina* contra frontului de *Nord* şi mai alesŭ în casulŭ, când grosulŭ nostru ar fi silitŭ sĕ-şĭ strămute linia de retragere în direcţiunea spre *Nord-Vest*.

(Va urma).

Cursulu la bursa de Viena

din 4 Octomvre st. n. 1887.

Rentă de aură 5% . . .	99 86	Bonurĭ croato-slavone . .	104 75
Rentă de hârtiă 5% . .	86.85	Despăgubire p. dijma de vină ung.	100. –
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	149 50	Imprumutulŭ cu premiu ung.	123 20
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune) . . .	98 30	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului .	123 50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— –	Renta de hârtiă austriacă	81.10
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	14.25	Renta de arg. austr. . .	82 36
Bonurĭ rurale ungare . .	104.30	Renta de aurŭ austr. . .	112 35
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.10	Losurile din 1860 . . .	135.25
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	104.50	Acțiunile băncei austro-ungare	880 —
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 50	Act. băncei de creditŭ ung.	289.70
Bonurĭ rurale transilvane	104 30	Act. băncei de creditŭ austr.	282.90
		Argintulŭ —. — Galbinĭ împărătescĭ	5.94
		Napoleon-d'orĭ	9.94
		Mărcĭ 100 imp. germ. . .	61.50
		Londra 10 Livres sterlinge	125.75

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 15 Septemvre st. v. 1887.

	Cump.	vend.
Renta română (5%).	91 1/2	92 1/2
Renta rom. amort. (5%)	95 1/4	95 3/4
» convert. (6%)	89 3/4	90 1/4
Împr. oraș. Buc. (20 fr.)	35—	36 —
Credit fonc. rural (7%) . .	104 3/4	105 1/2
» „ „ (5%) .	89 1/2	90 1/4
» » urban (7%) . .	103 1/4	103 3/4
» » » (6%) .	94—	95—
» » » (5%) .	87—	87 1/2
Banca națională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Națională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă . .	14.—	14. 1/4
Bancnote austriace contra aurŭ. .	2.01	2.02

Cursulu pieței Brașovŭ

din Octomvre st. n. 1887.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.59	Vend.	8.62
Argint romanesc	»	8.50	»	8.55
Napoleon-d'orĭ	»	9 91	»	9.97
Lire turcescĭ	»	11.20	»	11.27
Imperialĭ	»	10.28	»	10.27
Galbenĭ	»	5 84	»	5.90
Scrisurile fonc. »Albina» 6% .	»	101.—	»	102.– –
„ » „ 5% .	„	98.—	-	99.—
Ruble Rusescĭ	»	109.—	»	110.—
Discontulŭ . . .	»	7—10% pe anŭ.		

Publicațiune.

Subsemnații proprietarĭ de omnibus în urma învoielei stabilite între dênșii aducŭ cu onóre la cunoscința m. o. publicŭ, că cu începere dela 3 Octombre a. c. amŭ efectuatŭ transportulŭ de persóne între Brașovŭ și Satulungŭ în modulŭ următorŭ:

Plecarea din Satulung

în fiă-care ḑi dela biserica românéscă de susŭ

Diminéța:	După prânḑŭ:
primulŭ omnibus la 6 óre	primulŭ obnibus la 1 óră
alŭ doilea „ „ 7 „	alŭ doilea „ „ 2 „
„ treilea „ „ 8 „	

Plecarea din Brașovŭ

în fiă-care ḑi din strada négră dela hotelurile „Osmanŭ pașa," și la „doi porumbi"

Diminéța:	După prânḑŭ:
primulŭ omnibus la 8 óre	primulŭ omnibus la 2 óre
alŭ doilea „ „ 11 „	alŭ doilea „ „ 4 „
	alŭ treilea „ „ 6 „

Taxe de persóna: Satulungŭ—Brașovŭ, locŭ internŭ 30 cr., locŭ esternŭ 20 cr. Satulungŭ — Dêrste séu Brașovŭ — Dêrste: locŭ internŭ 20 cr., locŭ esternŭ 15 cr.

Recomandămŭ acéstă întreprindere a nóstră modificată după trebuințele m. o. pasagerĭ.

Cu înaltă stimă

Ioan Vereș Bartsa, *Petru Șanec,*
Stefan Daniil Giro. *Samu Czimbor.*

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonați ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Décă se ivescŭ iregularitățĭ la primirea ḑiarului onor. abonațĭ suntŭ rugațĭ a ne încunosciința imediatŭ prin carte postale, ca în câtŭ depinde dela noi, sĕ se delătureze.

1—3 *ADMINISTR. „GAZ. TRANS."*

Tipografia ALEXI, Brașovŭ.